

TENTOONSTELLING TOONT WERK VAN STICHTING ANTONIUS -WATOTO

Ziekenhuis op bres voor Keniaanse jongens en meisjes

(Van een onzer verslaggevers)

NIEUWEGEIN — „Het is opvallend: hoe langer je met dit werk bezig bent, des te bescheidener stel je je doelen. Dat komt omdat je steeds beter in de gaten krijgt, hoe groot de problemen zijn van ontwikkelingslanden”, zeggen G.A. Schurink en U. Wevers, respectievelijk voorzitter en secretaris van de Stichting Antonius Watoto.

Na vijf jaar in betrekkelijke onbekendheid te hebben gewerkt, treedt de stichting binnenkort naar buiten. Van 16 augustus tot en met 13 september organiseert de stichting in het Antoniusziekenhuis in Nieuwegein de tentoonstelling 'Schrijven in het zand'. Op die tentoonstelling wordt een beeld gegeven van het werk van Watoto.

Watoto is een stichting die eigenlijk toevallig is ontstaan. Een voormalig personeelslid van het Antonius ging in Kenia werken en trouwde met een Keniaan, die zich voor een hulporganisatie bezighield

met het selecteren van jongeren voor een middelbare schoolopleiding. Omdat veel jongeren niet aan bod kwamen, staken enkele medewerkers van het Antonius de koppen bij elkaar en besloten zelf ook iets te gaan doen. Dat werd in 1980 de stichting Watoto.

Watoto betekent in het Kiswahili (één van de volkstalen van Kenia) 'kinderen'. En met kinderen houdt de stichting zich dan ook bezig. Watoto probeert geld bijeen te brengen om Keniaanse jongelui de middelbare school te laten doorlopen. Inderdaad een bescheiden doel, maar wel een haalbare kaart.

Schurink: „We proberen zoveel mogelijk jongens en meisjes uit de armste klassen aan bod te laten komen. In Kenia is het onderwijs tot en met de lagere school gratis, maar voor de middelbare school moet betaald worden. En veel mensen hebben daar gewoon geen geld voor. Door jongelui een opleiding te laten volgen, hopen we

een heel klein steentje bij te dragen aan de ontwikkeling van Kenia. Ongeduldig zijn we wat dat betreft niet. We hopen, behalve dat de jongelui later zelf in een goede baan aan de slag kunnen komen, dat ook latere generaties profijt hebben van het onderwijs. Ouders die op school hebben gezeten, zijn misschien eerder geneigd hun kinderen ook door te laten leren. Want dat is één van de problemen waar we mee te kampen hebben: de motivatie voor onderwijs in Kenia is laag, vooral bij meisjes”.

Op het moment volgt een twintigtal kinderen een opleiding, dat moeten er nog dit jaar vijftientig worden. Mevrouw Wevers: „Maar we stellen geen limiet. Het liefst zouden we zoveel mogelijk kinderen de kans geven een opleiding te volgen. We hebben echter te maken met beperkte middelen. Tot dusver is het nog niet voorgekomen dat kinderen de opleiding moesten staken omdat het geld op was. Dat willen we zo houden”.

G.A. SCHURINK (links) en U. Wevers: „Geen cent gaat verloren”.

Geld krijgt de stichting bijeen via sponsors. Er zijn er in totaal nu zo'n tachtig. „Maar

nieuwe sponsors kunnen we altijd gebruiken”, aldus Schurink. De voorzitter verzekert:

„Er gaat geen cent verloren. Via onze mensen in Kenia komt alles op de bestemde

plek terecht. Het is een heel directe vorm van hulpverlening”.